

нато, но понеже оно не ся противополага съ друго и њкое извѣстно по време-то дѣйствіе, за това неопредѣлява кога именно произошло дѣйствіе-то, както: *а́зъ читáлъ є́смъ, ты́ писáлъ є́сі*.

4) *Второ-то прошедшее определенно* показва дѣйствіе или состояніе свършенно предъ едно друго извѣстно по време-то дѣйствіе, както: *а́зъ читáлъ вѣ́хъ, ты́ писалъ вáше, є́гда ѿнъ прї́де.* Прї́де е поминало-то дѣйствіе, кое-то ся противополага на читáлъ вѣ́хъ и писалъ вáше за да ги опредѣли^{*)})

5) *Второ-то прошедшее неопределен-но*, или совършенно, както и първо-то не-определенno, не опредѣлява кога произошло дѣйствіе-то, но за това показва дѣйствіе конечно, както: *написáхъ, прочтóхъ.*

6) *Будуще-то* показва що дѣйствіе-то или состояніе-то, не произошло още, но има да биде, както: *прочитаю, напишъ.*

§ 42. Числа и тука сѫ три: един-

^{*)} Не трѣка да мыслимъ че всакога совре-менно-то опредѣляюще, сѧ полага въ рѣчъ-та, не, сно само сѧ подразумѣва и рѣдко сѧ полага за по голѣма ясность.